

RUDAR

1953 45 1998

PREMOGOVNIK
VELENJE

PRILOGA RUDARJA O UPOKOJENIH DELAVCIH PODJETJA, JUNIJ 1998, LETO XXXII

VSEM UPOKOJENIM
DELAVCEM IN DELAVKAM PODJETJA
ČESTITAMO
OB DNEVU RUDARJEV!

Program praznovanja dneva rudarjev

Od 13. junija tečejo prireditve, ki jih je odbor za pripravo praznovanja dneva rudarjev v Premogovniku Velenje pripravil za letošnje praznovanje. Do 3. julija se bodo zvrstile še tele:

- **v četrtek, 2. julija, ob 19. uri** se bodo v Restavraciji Jezero srečali **delovni jubilanti**, delavci, ki so v Premogovniku Velenje zaposleni 20 let, in **jubilanti, člani jamske reševalne čete**,
- **v petek, 3. julija**, se bo ob **8.30** na Titovem trgu začela tradicionalna **parada** uniformiranih rudarjev po mestnih ulicah do stadiona ob jezeru,
- **v petek, 3. julija**, se bo ob **9. uri** na stadionu ob jezeru pričel **38. skok čez kožo**; letos bo v rudarski stan skočilo 65 mladih rudarjev, strojnikov in elektrikarjev, častni skok čez kožo bo opravil ravnatelj Šolskega centra Velenje Peter Robida, slavnostni govornik na prireditvi bo Minister za gospodarske dejavnosti Metod Dragonja, ki bo podjetju podelil tudi certifikat kakovosti ISO 9001,
- **v petek, 3. julija**, popoldne se bodo pri Restavraciji Jezero srečali sedanji in nekdanji zaposleni v Premogovniku Velenje na **družabnem srečanju**.

3. julij, dan slovenskih rudarjev, je vaš praznik. Vabimo vas, da si prireditve ogledate in s svojimi nekdanjimi sodelavci praznujete stanovski praznik.

Srečno!

Konec in nov začetek

Iz leta v leto se ob našem stanovskem prazniku poslavljamo od vas - včerajšnjih sodelavcev. Trenutki upokojitve so le nova stopnička v procesu, ki mu pravimo življenje. Hkrati pa so ti trenutki tako nepovnljivi, da boleče pritiskajo na človeka.

Korak, ki ste ga nekateri naredili lani, drugi pa v letošnjih prvih petih mesecih, je v nekem smislu mejnik, ki predstavlja slovo od delovnega okolja, sodelavcev in je tudi prehod v mirnejše obdobje življenja. V njem boste našli nova veselja, drugačne opravke in prav gotovo tudi več časa zase, za družino, prijatelje, svoje hobije, za katere ste imeli dosedaj premalo priložnosti.

Nas, ki bomo vaše delo nadaljevali, razveseljuje misel, da je delo v velenjskem premogovniku vedno bolj humano organizirano in podprto z najnovejšimi spoznanji in dosežki. Ponosni smo na to, da je danes naše podjetje dobro tehnično opremljeno, kar je tudi in predvsem zaslug vas in vašega dela.

Naše življenjsko okolje je obdano z objekti in dobrinami na ravni evropskega razumevanja človeškega standarda - tudi to je vaš dosežek.

Končali ste neko obdobje svojega življenja. Pred vami pa je začetek nove, drugačne vsebine življenja. Odhajate v zasluženi pokoj z zavestjo, da ste pripomogli k napredku in razvoju Premogovnika Velenje.

Zahvaljujemo se vam za ta vaš prispevek in vam želimo predvsem zdravja in osebne sreče.

Iskrene čestitke k prazniku dnevu rudarjev!

Srečno!

Franc Novak,
vodja kadrovske splošne službe

Juro Čosić, upokojen 30. junija 1997

Rodil se je 28. februarja 1948 v Gomljenici pri Tesliću, Bosna in Hercegovina. Poročen z Janjo, rojeno Anđelić. Oče treh otrok: Draga, Marice in Anta.

Od 3. februarja 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen za 20 let dela v podjetju. V prostem času se je ukvarjal z ribolovom in ribič bo tudi kot upokojenec. Vsem rudarjem in sodelavcem želi veliko sreče in zdravja in da bi zdravi dočakali upokojitev.

Anton Krajnc, upokojen 30. junija

Rodil se je 10. decembra 1943 v Mariboru. Poročen z Ano, rojeno Škončnik. Oče dveh otrok: Tatjane in Boštjana.

Od 13. maja 1965 je neprekinjeno delal v podjetju.

Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Zavarovanje, kjer je delal do upokojitve kot varnostnik. Leta 1967 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1970 za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je pri udarniških akcijah za izgradnjo cest Škale-Velenje in Šentilj-Velenje ter letnega kopališča v Velenju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, prejel pa je tudi priznanja za krvodajalstvo. V prostem času se je ukvarjal z rekreacijo in bil član Gasilskega društva Velenje.

Tudi v pokoju se bo ukvarjal z rekreacijo. Sodelavcem želi dobro in varno delo.

Miroslav Volf, upokojen 15. julija

Rodil se je 24. septembra 1949 v Radencih ob Kolpi. Poročen z Marijo, rojeno Ivec. Oče dveh otrok: Alenke in Brede.

Od 3. februarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že od leta 1968 v rudarskem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač na rudarskih šolskih deloviščih. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1982 v Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve kot rudarski poslovodja. Leta 1973 je opravil srednjo politično šolo, leta 1977 tečaj za inštruktorja, leta 1983 rudarsko tehnično šolo in strokovni izpit za nadzornika v metanskih jamah ter leta 1985 peda-

goško-andrargoški izpit za učitelja praktičnega pouka. Bil je član delavskega sveta, član stanovanjske komisije, član izvršilnega odbora sindikata podjetja in predsednik sindikalne podružnice Praktičnega izobraževanja ter 19 let član jamske reševalne čete.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja ter izgradnji cest na Paški Kozjak in v Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 19 let aktivnega dela v jamski reševalni četi ter dobil priznanja za krvodajalstvo, več priznanj in pohval za delo v krajevni skupnosti, v organih ZSMS ter v Teritorialni obrambi.

V prostem času se ukvarja s kolesarjenjem, tenisom, odbojko ter fotografiranjem. S temi konjički je ob upokojitvi povezal razvijanje turizma ob Kolpi.

Svojim nekdanjim sodelavcem želi veliko uspehov pri delu, brez hujših nesreč, zdravje in hitro upokojitev!

Ljubo Vozlič, upokojen 1. julija

Rodil se je 1. januarja 1949 v Brnici pri Hrastniku. Poročen z Milico, rojeno Jagarinc. Oče dveh otrok: Irene in Sandija.

Od 2. decembra 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1983 je bil premeščen k Zračenu, kjer se je upokojil kot skladiščnik. Leta 1979 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta, sindikalni poverjenik in

član disciplinske komisije. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanje za 35-krat darovano kri.

V prostem času se je ukvarjal z ribolovom, temu svojemu hobiju pa bo kot upokojenec pridal še delo na vrtu. Od svojih sodelavcev se poslavlja z besedami: "Kljub težkemu delu sem preživel s sodelavci veliko lepih trenutkov. Zato bi ob upokojitvi zaželel vsem še veliko sreče in uspeha pri delu!"

Jože Kubale, upokojen 30. junija

Rodil se je 6. avgusta 1949 v Logu pri Rogatcu. Poročen s Silvo, rojeno Cvek. Oče dveh otrok: Boštjana in Primoža.

Od 3. decembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Leta 1974 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1975 za kvalificiranega kopača. Upokojil se je kot strežnik mehanizacije v jami Pesje.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je bil 29 let dejaven v Gasilskem društvu Velenje.

Darko Pribičnik, upokojen 15. julija

Rodil se je 26. novembra 1956 v Žalcu. Poročen z Antonijo, rojeno Krajnc. Oče dveh otrok: Damjana in Tatjana.

Od 5. aprila 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač pri Jamskih gradnjah. Leta 1995 je bil premeščen v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za vodjo skupine in za strelca v metanskih jamah.

Nagrajen je bil za krvodalstvo.

Svojim sodelavcem želi "srečno" ter da bi se zdravi vračali v krog domačih!

Franc Dimec, upokojen 31. julija

Rodil se je 13. septembra 1949 v Sv. Florjanu pri Šoštanju. Poročen z Majdo, rojeno Korošec. Oče treh otrok: Bojana (pokojni), Darka in Alenke.

Od 10. avgusta 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec (sicer pa po poklicu dimnikar) v meha-

nični delavnici v Prelogah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1975 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Leta 1971 je opravil varilski tečaj, leta 1972 izpit za kvalificiranega ključavničarja in leta 1983 tečaj iz hidravlike.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj. Deloval je v Gasilskem društvu REK. Nagrajen je bila za 20 let dela v podjetju, prejel priznanje za 75-krat darovano kri, medaljo zasluge za narod ter gasilska odlikovanja 1.,2. in 3. stopnje.

V pokoju bo dogradil hišo, ukvarjal pa se bo tudi z rejo malih živali. Vsem sodelavcem želi uspešno in varno delo, zase pa, da bi se večkrat srečal z njimi čil in zdrav.

Laci Gröcl, upokojen 31. julija

Rodil se je 23. aprila 1950 v Mariboru.

Od 20. novembra 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot strojnik akumulacijske lokomotive v Transportu. Leta 1973 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1975 za kvalificiranega kopača ter leta 1987 tečaj za strojnika akumulacijske lokomotive.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja z alternativno medicino in rekreacijo in bo s tem nadaljeval tudi v pokoju. Svojim sodelavcem želi, da

bi se še bolj cenili in spoštovali med seboj in si med seboj pomagali, kljub temu, da smo različni!

Anton Javoršek, upokojen 24. avgusta

Rodil se je 21. novembra 1948 v Apneniku pri Sevnici. Poročen z Marijo, rojeno Medved. Oče dveh otrok: Andreje in Nataše.

Od 11. julija 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega kopača, leta 1986 pa izpit za kombajnista in za strelca v metanskih jamah.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Hasan Mahmutović, upokojen 31. avgusta

Rodil se je 5. maja 1945 v Nahviocih pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen s Sabiro, rojeno Hodžić. Oče treh otrok: Hasije, Sagbere in Amre.

Od 7. julija 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1977 v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve. Leta 1971 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača ter leta 1979 tečaj za strojnika akumulacijske lokomotive.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je v udarniških akcijah za večji odkop premoga. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo več časa namenil družini in delu na vrtu. Pozdravlja vse sodelavce in jim želi "srečno"!

Stojan Grubelnik, upokojen 31. avgusta

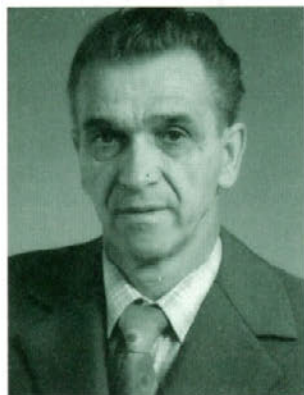
Rodil se je 24. novembra 1949 v Josipdolu pri Ribnici na Pohorju. Poročen z Marijo, rojeno Verhovnik. Oče treh otrok: Katje, Mihelce in Anje.

Od 20. avgusta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1968 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik. Leta 1987 je končal šolanje za rudarskega tehnikarja.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen za 20 let dela v podjetju, za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi ter dobitnik priznanja za 37-krat darovano kri.

V prostem času rad kolesari, kot upokojenec pa bo imel več časa za hišo in

kmetijo. Celotnemu kolektivu podjetja želi veliko uspeha pri delu, svojim neposrednim sodelavcem pa tudi uspešno delo brez nezgod.

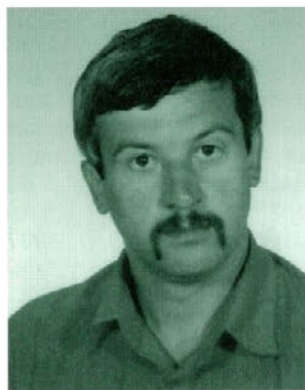
Mirko Gajšak, upokojen 5. septembra

Rodil se je 2. oktobra 1937 v Kostelu pri Pregradi, Hrvaška. Poročen z Marijo, rojeno Bečaj. Oče treh otrok: Marinke, Bojana in Lidije.

Od 2. junija 1965 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v EFE. Leta 1970 je bil premeščen k Zavarovanju in delal do upokojitve kot varnostnik. Leta 1975 je opravil izpit za kvalificiranega strojnika.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Vsem sodelavcem želi še naprej uspešno delo!

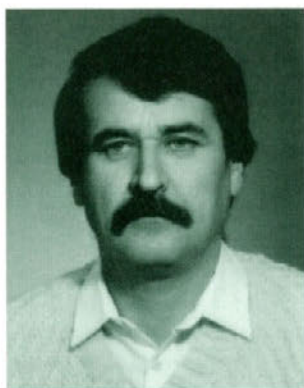
Franc Zottl, upokojen 14. septembra

Rodil se je 12. avgusta 1948 v Celju. Poročen z Zdenko, rojeno Vivod. Oče enega otroka: Tomaža.

Od 1. julija 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že od leta 1971 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član sindikata in sodeloval pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo več časa posvetil planinarjenju. Vsem članom Premogovnika Velenje želi obilo sreče v življenju in mnogo uspešnih dni pri delu.

Branko Koletnik, upokojen 30. septembra

Rodil se je 24. marca 1948 v Završah pri Mislinji. Poročen s Slavico, rojeno Rošer. Oče enega otroka: Andreja.

Od 17. januarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri elektro-montaži jame Jug. Isto leto je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot električar vzdrževanja. Leta 1978 je končal šolo za polkvalificiranega električarja, leta 1983 tečaj za delo v metanskih jamah ter izpit za obratnega električarja.

Sodeloval je pri urejanju nekdanjega mladinskega doma in pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad kolesari, v pokoju pa bo urejeval okolico svoje hiše in pomagal bratu na domačiji.

Vsem nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče, zdravja v družinskem krogu in veliko uspeha na delovnem mestu.

Franc Viher, upokojen 1. oktobra

Rodil se je 27. marca 1956 v Celju. Poročen z Darinko, rojeno Ramšak. Oče dveh otrok: Katje in Metke.

Od 19. aprila 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani obratni električar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni električar pri izvozu Pesje.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Nedim Korajac, upokojen 11. oktobra

Rodil se je 10. junija 1956 v Teočaku, Bosna in Hercegovina. Poročen z Malko, rojeno Selimović. Oče dveh otrok: Saliha in Edina.

Od 16. aprila 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Prelo-

ge, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Franc - Branko Ledinek, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 7. julija 1944 v Velenju. Poročen z Danico, rojeno Kovač. Oče dveh otrok: Igorja in Branislave.

Od 4. oktobra 1965 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v obrat HTZ, kjer je delal do upokojitve, in sicer kot kontrolor bolniških izostankov.

Bil je član komisij pri delavskem svetu in predsednik sindikata v sozdu Rek. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je ukvarjal z avto moto športom, šahom in gobarjenjem. Zdaj več časa posveča vrtičkarstvu, gobarjenju in delu v krajevni skupnosti. Vsem nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče pri delu in da bi vsi dočakali pokoj.

Ciril Mastnak, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 27. marca 1940 v Gorici pri Slivnici. Poročen z Majdo, rojeno Pekl. Oče enega otroka: Cirila.

Od 1. februarja 1989 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani čevljar v obratu HTZ, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član sindikata. V prostem času rad zahaja v naravo in gobari, sedaj pa bo nekaj časa namenil tudi gospodinjstvu.

Alojz Mesarič, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 26. julija 1949 v Melincih pri Murski Soboti. Poročen z Olgo, rojeno Sušec. Oče treh otrok: Darje, Nataše in Katje.

Od 30. januarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen

je bil za 20 let dela v podjetju.

Upokojska leta bo preživel z delom na kmetiji, vsem sodelavcem pa želi veliko delovnih uspehov, zdravja in "srečno"!

Marjan Moškon, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 2. avgusta 1942 v Slovenj Gradcu. Poročen z Zinko, rojeno Štumpfl. Oče dveh otrok: Polone in Andreje.

Od 25. septembra 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot diplomirani inženir rudarstva v študijskem oddelku. Leta 1975 je bil premeščen v Steber 8, kjer je bil obratovodja, leta 1981 pa v Tehnični sektor, kjer je bil med drugim vodja projektive in priprave dela, nato pa do upokojitve opravljal različna odgovorna dela vodenja projektov. Nazadnje je bil odgovorni vodja projekta rudarski muzej.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

V prostem času se ukvarja s športom - košarko, planinarjenjem - in bo s tem nadaljeval tudi v času upokojitve.

Vincenc Pirš, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 29. marca 1945 v Mislinji. Poročen z Bademmo, rojeno Jakupovič. Oče enega otroka: Anite.

Od 1. septembra 1988 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1963 v rudniškem delu RŠC. Leta 1988 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v obratu HTZ in do upokojitve opravljal dela v čevljarskem oddelku. Leta 1968 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1969 za kvalificiranega kopača. Do leta 1979 je delal v rudniškem delu RŠC, nato pa v peskokopu Paka in v Tiskarni.

Bil je član sindikata in deloval v medobčinskem društvu slušno prizadetih. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja z igranjem šaha in vrtičkarstvom, v pokoju pa bo več časa posvetil tudi družini. Vsem nekdanjim sodelavcem sporoča: "Želim vam veliko uspeha pri delu in v zasebnem življenju ter da bi zdravi dočakali upokojitev!"

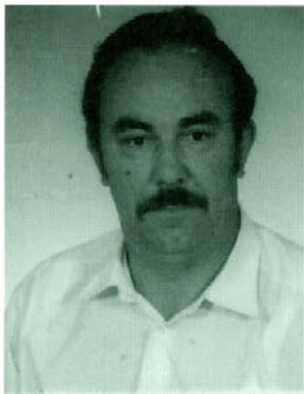

Ivan Škodnik, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 27. januarja 1950 v Brdah pri Slovenj Gradcu. Poročen z Ivanko, rojeno Štimnikar. Oče dveh otrok: Petra in Renate.

Od 12. marca 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodalstvo.

Ferdinand Triglav, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 20. aprila 1943 v Arnačah. Poročen s Karolino, rojeno Zabukovnik. Oče treh otrok: Karoline, Mihaele in Gabrijele.

Od 22. marca 1965 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961. Zaposlil se je kot nekvalificiran rudar v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v obrat HTZ, kjer je do upo-

kojitve delal kot oblikovalec usnjene galanterije. Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača ter izpit za žerjavovodjo.

Bil je član delavskega sveta podjetja in stanovanjske komisije ter član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja: sončnega parka, regulacije Pake, otroškega igrišča. Bil je tudi brigadir na avtocesti bratstva in enotnosti. Deloval je v Planinskem društvu Velenje in bil član meddruštvenega odbora za visokogorske poti.

Tudi v pokoju bo še planinaril, ukvarjal pa se bo tudi z urejanjem okolice hiše.

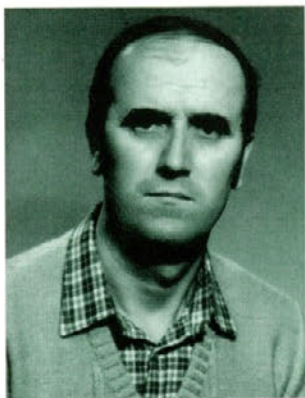
Jože Živornik, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 4. marca 1951 na Polzeli. Poročen s Kristino, rojeno Vek. Oče enega otroka: Klemna.

Od 1. marca 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1969 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer vodovoda v Šaleku in ceste Velenje-Kavče.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Teufik Selimović, upokojen 31. oktobra

Rodil se je 26. maja 1943 v Seoni pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Ismeto, rojeno Spahić.

Od 16. septembra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Štiri leta je bil član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je ukvarjal z rekreacijo. Kolikor mu bo zdravje dopuščalo, se bo rekreiral tudi v pokoju. Podjetju želi dobre proizvodne rezultate, sodelavcem pa čim manj nezgod in veliko sreče.

Bogomir Čurči, upokojen 7. novembra

Rodil se je 2. avgusta 1948 v Kočevju. Poročen s Silvo, rojeno Kos. Oče dveh otrok: Iztoka in Nine.

Od 4. januarja 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot glavni strelec. Leta 1975 je opravil tečaj za delavce pri avtomatski obdelavi podatkov in leta 1983 izpit za strelca v metanskih jamah.

Bil je član disciplinske komisije pri delavskem svetu. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, dobil priznanja in odlikovanja Gasilskega društva Velenje ter spominski znak za sodelovanje pri obrambi slovenske svobode in neodvisnosti med 28.6. in 8.7. 1991.

V prostem času planinari, kot mentor za mladino pa deluje tudi v GD Velenje. S prostovoljnim delom pri gasilcih in obiskovanjem planin bo nadaljeval tudi v pokoju, poleg tega pa se bo ukvarjal z vrtičkarstvom v naselju 'kunta-kinte'.

Vsem sodelavcem v premogovniku želi veliko uspeha v nadaljnjem delu ter da bi zdravi dočakali zasluženo upokojitev.

Anton Borovnik, upokojen 30. novembra

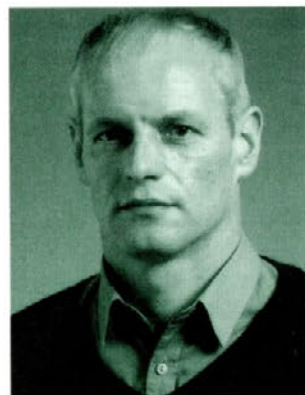
Rodil se je 7. januarja 1945 v Razborci pri Slovenj Gradcu. Poročen z Ano, rojeno Miklavčič. Oče dveh otrok: Hedvike in Petra.

Od 26. julija 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v obrat

HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji otroškega igrišča v Pesju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanje za krvodajalstvo.

V prostem času se ukvarja z vrtičkarstvom v naselju 'kunta-kinte'.

Vinko Pajer, upokojen 30. novembra

Rodil se je 21. marca 1951 na Paškem Kozjaku. Poročen z Marijo, rojeno Pogorevc. Oče dveh otrok: Darje in Milana.

Od 20. januarja 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1973 je opravil tečaj za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času se je ukvarjal s strelskim športom.

Branko Železnik, upokojen 30. novembra

Rodil se je 13. oktobra 1945 v Radečah. Poročen z Rezko, rojeno Kolšek. Oče dveh otrok: Jožeta in Branke.

Od 4. junija 1963 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami. Leta 1978 je bil premeščen v zunanjo dejavnost in leta 1991 v Transport, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1976 je opravil šolanje za rudarskega tehnika.

Bil je član delavskega sveta in komisij pri njem ter član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer regulacije Pake, izgradnje otroškega igrišča, stadiona. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je ukvarjal s kulturo in sodeloval v amaterskem mladinskem odru. Kot upokojenec bo največ časa namenil urejevanju domačije in izletom v naravo. Svojim nekdanjim sodelavcem želi še naprej veliko delovnih uspehov, podjetju pa, da bi še naprej bilo v vrhu evropskih premogovnikov.

Anton Plešnik, upokojen 30. novembra

Rodil se je 25. decembra 1945 v Celju. Poročen s Frančiško, rojeno Bitenc. Oče treh otrok: Branka, Marka in Zorana.

Od 21. septembra 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1963 v tedanji mehanični delavnici. Zaposlil se je kot kvalificirani vodovodni inštalater v Jamski mehanizaciji. V njej je delal do upokojitve, nazadnje kot obračunski tehnik. Leta 1981 je končal delovodsko strojno šolo, leta 1983 pa opravil strokovni izpit za nadzornika.

Bil je član delavskega sveta in komisij pri njem. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je sodeloval v gasilskem društvu. Svojim sodelavcem želi obilo delovnih uspehov, varnega dela in zdravja.

Marija Hrovat, upokojena 11. decembra

Rodila se je 22. novembra 1943 v Vitanju. Poročena s Stanislavom. Mati dveh otrok: Stanislava in Tatjane.

Od 26. julija 1976 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v obratu Družbena prehrana in gostinstvo, sedaj podjetje GOST, kjer je delala do upokojitve.

Bila je članica delavskega sveta in sodelovala v udarniških delovnih akcijah. Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju.

Kot upokojenka bo rada odšla na sprehod v naravo, precej časa pa ji bo vzelo tudi gospodinjsko delo.

Franc Zorič, upokojen 18. decembra

Rodil se je 4. septembra 1948 v Celju. Poročen z Milko, rojeno Oblak. Oče treh otrok: Natalije, Mateja in Boštjana.

Od 26. maja 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1983 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača.

Bil je nagrajen za 20 let dela v podjetju, dobil priznanja za kvodajalstvo, priznanje Osvobodilne fronte ter srebrni znak v Krajevni skupnosti.

V prostem času rad kolesari in vrtnari. Sodelavcem želi vse najlepše, predvsem pa zdravja in sreče.

Rudi Novinšek, upokojen 30. decembra

Rodil se je 2. aprila 1950 v Škalah. Poročen z Eriko, rojeno Venišnik. Oče dveh otrok: Tomaža in Mitje.

Od 8. februarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v Transport, kjer je delal do upokojitve kot dispečer transporta. Leta 1976 je končal šolanje v rudarski nadzorniški šoli in si pridobil naziv rudarskega nadzornika.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanje za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Branko Ploh, upokojen 30. decembra

Rodil se je 4. avgusta 1948 na Ptuj. Poročen z Marijo, rojeno Šafranič. Oče dveh otrok: Branka in Monike.

Od 16. septembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar strojnik v

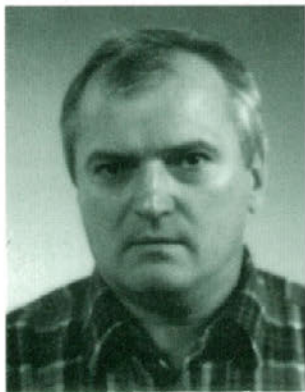
jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo in leta 1991 v proizvodni sektor, kjer je delal do upokojitve kot dežurni rudnika. Leta 1977 je končal šolanje v Delovodski strojni šoli v Mariboru in si pridobil naziv strojnega delovodje. Leta 1978 je opravil izpit za rudarskega nadzornika, leta 1981 izpit iz hidravlike in vzdrževanja visečih dieselskih lokomotiv ter leta 1993 izpit za vodjo strojne službe v metanskih jamah.

Izobraževal se je v sindikalni politični šoli in bil predsednik delovne skupine v Jamski mehanizaciji.

Kot učenec RŠC je sodeloval pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, dobil priznanja za inovatorstvo ter bronasto priznanje OF za delo v krajevni skupnosti.

V prostem času je bil aktiven v zimskih športih ter v nogometu in rokometu, kot upokojenec pa se bo ukvarjal z obdelovanjem vinograda in sadovnjaka, plaval in več časa posvetil družini, predvsem vnukom.

Svojim sodelavcem želi, da bi bili še naprej zelo uspešni pri svojem delu ter bi z novo tehnologijo dosegali še boljše delovne rezultate. "Pazite nase, da boste zdravi!" je dodal ob koncu.

Marjan Princ, upokojen 30. decembra

Rodil se je 15. avgusta 1950 v Markovcih pri Ptuj. Poročen z Majdo, rojeno Krajnc. Oče dveh otrok: Suzane in Jožeta.

Od 1. novembra 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1968 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Zračenu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja skladiščne službe.

Bil je član komisij pri delavskem svetu in izvršilnega odbora sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer regulacije Pake, urejevanja mesta, pri gradnji ceste in napeljavi elektrike na Paški Kozjak.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi ter za vestno in pridno delo v RŠC.

V prostem času se ukvarja s tekom, kolesarjenjem, igranjem tenisa, ribištvo in vrličkarstvom. Vsem tem aktivnostim bo v pokoju dodal še ukvarjanje s kmetijstvom, sadjarstvom in vzrejo malih živali.

Sodelavcem želi, da srečno in zdravi dočakajo upokojitve.

Marjan Škoberne, upokojen 30. decembra

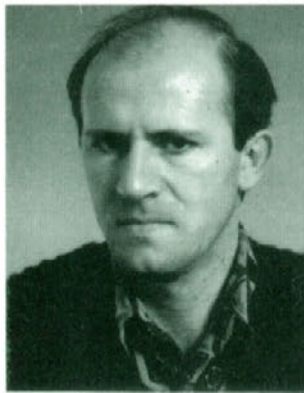
Rodil se je 5. januarja 1951 v Celju. Poročen z Zofijo, rojeno Ocepek. Oče dveh otrok: Lidije in Silve.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar - strojnik v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar glavnega

odvoza. Leta 1991 je opravil izpit iz hidravlike.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer ceste na Paški Kozjak in v Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je rad zahajal v hribe, sedaj pa se bo bolj posvetil vrličkarstvu. Sodelavcem želi, da bi se še naprej zdravi in brez nezgod vračali k svojim družinam!

Agan Čaušević, upokojen 23. januarja 1998

Rodil se je 14. septembra 1956 v Parnici pri Maglaju, Bosna in Hercegovina. Poročen z Nisveto, rojeno Zahirović. Oče treh otrok: Mirele, Admire in Admira.

Od 3. decembra 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani strugar v jami Pesje. Leta 1988 je bil premeščen v obrat HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Drago Zupanc, upokojen 25. januarja

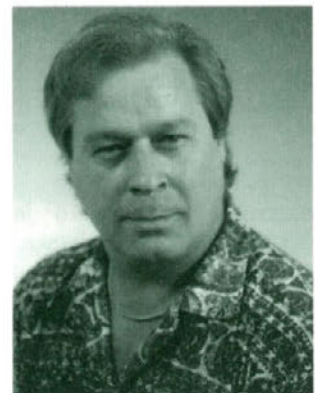
Rodil se je 22. septembra 1949 v Spodnjih Lazah pri

Slovenskih Konjicah. Poročen z Marijo, rojeno Juhart. Oče dveh otrok: Suzane in Draga.

Od 6. maja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Praktičnem izobraževanju. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja s športom, z vrtnarstvom in vinogradništvom. Sodelavcem želi delo brez nezgod in srečno upokojitve.

Stanko Kos, upokojen 29. januarja

Rodil se je 25. oktobra 1949 v Skornem. Poročen z Ljiljano, rojeno Božič. Oče dveh otrok: Božidarja in Nataše.

Od 27. oktobra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1988 je bil premeščen v obrat HTZ, kjer je delal do upokojitve, nazadnje pri čevljarskih delih. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.

Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer pri urejanju parkov in sajenju drevja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

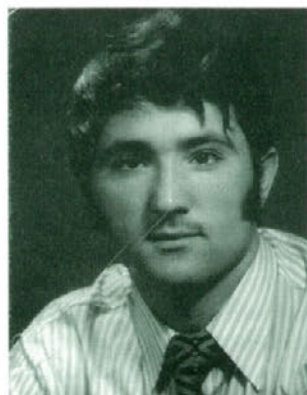
Svojim sodelavcem sporoča: "Bodite pri delu uspešni in zelo previdni. Čim manj nesreč v jami!"

Mirko Filipič, upokojen 31. januarja

Rodil se je 4. julija 1950 na Ptuj. Poročen z Jožico, rojeno Bezjak. Oče enega otroka: Monike.

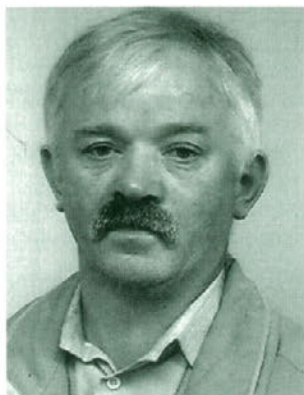
Od 8. februarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v rudniškem delu RŠC. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot vodja priprave. Leta 1983 je opravil tečaj za strojnika napredovalnih strojev, leta 1987 tečaj za učitelja praktičnega pouka in leta 1993 še izpit za vodjo skupin. Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer bazena in odpiranju peskokopa v Paki. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se ukvarja z modelarstvom, v pokoju pa bo več časa namenil tudi vinogradništvu. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov, sreče, zdravja ter osebnega zadovoljstva.

Milutin Gavrilovič, upokojen 31. januarja

Rodil se je 15. marca 1949 v Golubinjku pri Majdanpeku, Srbija. Poročen z Jovanko, rojeno Stevanovič. Oče dveh otrok: Zorana in Snežane.

Od 1. marca 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1981 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot kombajnist na odkopu. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1978 za kvalificiranega kopača in leta 1982 opravil tečaj za delo s pridobivalnimi stroji na odkopih. Bil je član ZKJ, štiri leta član delavskega sveta in član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času se je ukvarjal in se bo še naprej z različnimi športi in s planinarjenjem. Vsem sodelavcem želi varno in uspešno delo ter 'srečno!'.

Franč Ježovnik, upokojen 31. januarja

Rodil se je 27. decembra 1950 v Paki.

Od 3. februarja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni rudar na odkopu.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Karl Lukman, upokojen 31. januarja

Rodil se je 30. junija 1949 v Kogu pri Ormožu. Poročen z Veroniko, rojeno Srebotnik. Oče treh otrok: Suzane, Andreja in Polonce.

Od 5. maja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Leta 1981 je bil premeščen v Transport, kjer je delal do upokojitve kot strojnik viseče dieselske lokomotive. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je v prostovoljnih delovnih akcijah. Nagrajen za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času rad igra mali nogomet, potuje in odhaja v naravo, ukvarja pa se tudi s sadjarstvom in vinogradništvom. Sodelavcem želi čim več zdravja in čim manj nezgod pri delu ter 'srečno!'.

Jakob Lahovnik, upokojen 31. januarja

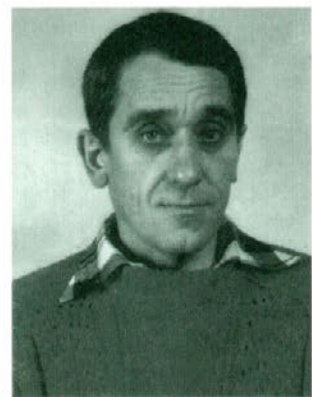
Rodil se je 25. oktobra 1949 v Spodnji Kapli pri Radljah

ob Dravi. Poročen z Danico, rojeno Vauh. Oče treh otrok: Klavdije, Lidije in Natalije.

Od 5. maja 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot strežnik mehanizacije na odkopu. Leta 1976 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah in izpit za kombajnist.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer ceste v Kavče in na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je ukvarjal s smučarskim skakalnim športom, kot upokojenec pa bo več časa posvetil vrtu. Svojim sodelavcem želi varno in uspešno delo v jami!

Branko Pocajt, upokojen 31. januarja

Rodil se je 29. oktobra 1958 v Slovenj Gradcu.

Od 3. decembra 1979 je neprekinjeno v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Vsem svojim nekdanjim sodelavcem in nadrejenim se zahvaljuje za lepe trenutke, ki jih je preživel med njimi, in vsem želi 'Srečno!'.

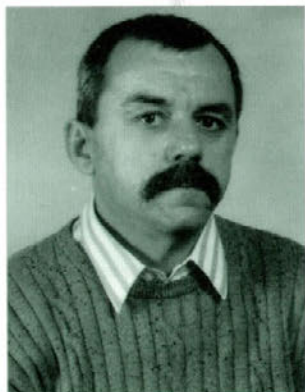
Rudolf Sevcnikar, upokojen 31. januarja

Rodil se je 14. marca 1943 v Lokovici. Poročen z Marijo-Bebo, rojeno Mrak. Oče dveh otrok: Andreje in Marika.

Od 6. januarja 1983 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1965 zunanjih strojnih obratih (kasneje ESO). Zaposlil se je kot strojni delovodja v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Leta 1986 je opravil strokovni izpit za nadzornika strojnih del.

Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil tri priznanja za inovatorstvo.

V prostem času rad kolesari, igra namizni tenis, v pokoju pa se bo posvetil svojemu vrtu in hoji v hribe. Za slovo od sodelavcev je napisal: "V kolektivu sem se zelo dobro počutil in želim, da bi tehnični razvoj tekkel tudi v prihodnje s takšnim tempom kot dosedaj."

Jože Šlehta, upokojen 31. januarja

Rodil se je 19. marca 1950 v Gornji Radgoni. Oče dveh otrok: Jurija in Bernarde.

Od 7. januarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1968 do 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar - strojnik v Jamski mehanizaciji, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skupinovodja vzdrževanja hidravlike. Leta 1981 je opravil izpit iz hidravlike.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let

dela v podjetju, dobil priznanja za krvodajalstvo in za inovatorstvo. Deloval je v kotalkarskem klubu Velenje.

Sedaj se bo več ukvarjal z rekreacijo in skbel za zdravno življenje, precej časa pa mu bo vzelo tudi delo pri vikendu. Vsem sodelavcem želi veliko sreče pri delu, zdravja in nič nezgod.

Franc Dobnik, upokojen 28. februarja

Rodil se je 28. maja 1951 v Celju. Poročen z Majdo, rojeno Jelen. Oče dveh otrok: Gorana in Boštjana.

Od 22. oktobra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani obratni električar v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot elektro nadzornik. Leta 1972 je opravil dopolnilni izpit za kvalificiranega električarja za delo v metanskih jamah, leta 1980 elektro delovodsko šolo in leta 1986 strokovni izpit za elektro nadzornika v metanskih jamah.

Bil je član delavskega sveta Jamske mehanizacije in podjetja ter sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je bil dejaven v Skakalnem klubu Oljka v Andražu, v krajevni skupnosti pa deluje še sedaj. Kot upokojenec se bo bolj posvetil družini in delu pri hiši. Sodelavcem želi čimbolj varno in uspešno delo. Želi si, da bi ostali

prisrčni prijatelji in se med seboj čim več obiskovali!

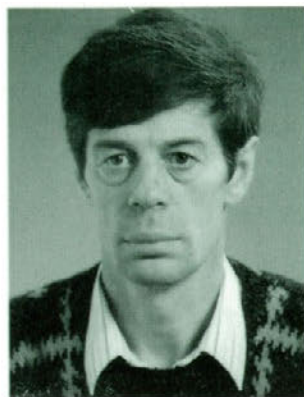
Franc Hudovernik, upokojen 28. februarja

Rodil se je 21. marca 1950 v Završah. Poročen z Zdenko, rojeno Vetrih. Oče dveh otrok: Mirka in Srečka.

Od 26. novembra 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača, leta 1983 izpit za mentorja, leta 1986 za strelca v metanskih jamah ter 1988. leta še izpit za kombajnista na odkopu.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Kot upokojenec bo nekaj časa namenil rekreaciji. Celotnemu kolektivu želi srečno, uspešno in varno delo, sodelavcem pa, da bi zdravi dočakali zasluženi pokoj.

Janez Korat, upokojen 28. februarja

Rodil se je 6. maja 1951 na Muti. Poročen z Ano, rojeno Spevak. Oče dveh otrok: Ane in Janka.

Od 10. novembra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod, sedaj jama Preloge, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik na K-80B. Leta 1978 je končal rudarsko nadzorniško šolo in leta 1980 opravil strokovni izpit za rudarskega nadzornika.

Bil je član delavskega sveta obrata in podjetja, podpredsednik komisije za kadrovske-splošne zadeve v delavskem svetu, večkrat deloval kot sindikalni poverjenik, deloval v SIS za pokojninsko-invalidske zadeve v podjetju ter bil občinski delegat v SIS PIZ Velenje.

Sodeloval je v udarniških akcijah pri urejevanju Velenja in gradnji ceste na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in prejel priznanja za inovatorstvo.

V prostem času se je ukvarjal s smučanjem, plavanjem ter modelarstvom in rezbarjenjem. Tem hobijem bo v pokoju dodal še vrtičkarstvo. Svojim sodelavcem želi obilo delovnih uspehov, brez nesreč, veliko mero medsebojnega razumevanja in tolerance.

Mirko Matanovič, upokojen 28. februarja

Rodil se je 26. avgusta 1949 v Koscih pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Jagodo, rojeno Gavrič. Oče dveh otrok: Dragana in Željka.

Od 11. junija 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve na odkopu. Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1973 za kvalificiranega kopača in leta 1991 tečaj za kombajnista.

Bil je član stanovanjske komisije delavskega sveta in član sindikata.

Sodeloval je pri izgradnji vodovoda na Paški Kozjak in v Hrastovec. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel zlato, srebrno in bronasto udarniško značko.

V prostem času rad igra košarko, nogomet in šah in ti športi mu bodo krajšali tudi upokojske dni. Od sodelavcev se je poslovil z željo, da bi imeli veliko sreče pri delu in v življenju ter brez nezgod dočakali pokoj.

Rodil se je 23. junija 1948 v Ljubljani. Poročen z Dragico, rojeno Prošt. Oče dveh otrok: Jasmine in Marka.

Od 19. avgusta 1968 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1977 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Ves čas je opravljal odgovorna dela nadzornika, poslovodje in pomočnika vodje obrata. Od leta 1987 do upokojitve je bil vodja obrata jama Preloge. Leta 1971 je opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Bil je član delavskega sveta podjetja, predsednik komisije za gospodarjenje pri delavskem svetu in član predsedstva sindikata podjetja.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer pri urejanju parka. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za inovatorstvo. Prejel je medaljo dela.

V prostem času se ukvarja z različnimi konjički, s športom in sprehodi v naravo.

Karl Štaleker, upokojen 28. februarja

Rodil se je 13. septembra 1950 v Slovenj Gradcu. Oče dveh otrok: Boštjana in Tomaža.

Od 18. decembra 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve kot skladiščnik v priročnem skladišču.

Bil je član delavskega sveta obrata in član komisije za delovna razmerja. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer ceste v Šentilju.

Nagrajen je bila za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo in inovatorstvo.

V prostem času rad hodi v hribe.

Ivanka Kumer, upokojena 2. marca

Rodila se je 14. januarja 1945 v Zavodnjah. Poročena s Stankom. Mati treh otrok: Robija, Simona in Bojana.

Od 1. avgusta 1980 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot kvalificirana šivilja v obratu HTZ in delala v pralnici perila v Prelogah do upokojitve.

Bila je sindikalna poverjenica.

V prostem času se ukvarja z vrtičkarstvom in sprehodi v naravo, svojim sodelavcem pa se zahvaljuje za vse lepe stvari, ki so jih skupaj ustvarili.

Jože Vozelj, upokojen 27. marca

Rodil se je 21. marca 1943 v Trbovljah. Poročen s Ksenijo Marijo, rojeno Pureber. Oče enega otroka: Dejana.

Od 1. junija 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1965 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot strojni tehnik v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v reševalno službo, kjer je delal do upokojitve kot vodja servisa Centralne jamske reševalne službe rudnikov Slovenije.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah za izgradnjo Velenja že kot osnovnošolec. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in dobil priznanja za inovatorstvo.

Jože Jakopin, upokojen 31. marca

Rodil se je 12. marca 1947 v Mozirju. Poročen z Dragico, rojeno Mesiček. Oče dveh otrok: Nataše in Aleša.

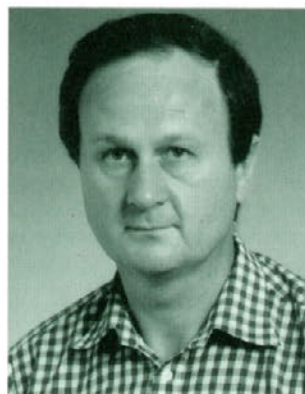
Od 18. julija 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa leta 1966 v rud-

niškem delu RŠC. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Skupnih službah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1977 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je igral nogomet pri NK Šalek in NK Rudar in se ukvarjal z drugo rekreacijo, zadnje čase pa se je posvetil vinogradništvu. Opravil je vinogradniški tečaj in je član vinogradniškega društva Rogaška Slatina.

Svojim sodelavcem želi še veliko delovnih uspehov ter da bi se živi in zdravi vračali iz službe.

Franc Kosi, upokojen 31. marca

Rodil se je 13. julija 1951 v Runeču pri Ormožu. Poročen z Erno, rojeno Ploj. Oče dveh otrok: Veronike in Janeza.

Od 8. marca 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1976 je opravil šolanje za rudarskega nadzornika.

Sodeloval je pri izgradnji ceste v Šentilj in Škale ter izgradnji igrišča za mali golf pri stari restavraciji Jezero. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in 10 let aktivne-

ga dela v jamski reševalni četi. Do leta 1986 je bil godbenik v Pihalnem orkestru Premogovnika Velenje.

Upokojenske ure si bo krajšal z delom pri hiši, vsem sodelavcem pa želi predvsem varno delo.

Esad Redžić, upokojen 31. marca

Rodil se je 22. junija 1947 v Čarakovu pri Prijedoru, Bosna in Hercegovina. Poročen z Esmo, rojeno Čaušević. Oče šestih otrok: Samirja, Asime, Fikrete, Hate, Muharema in Senada.

Od 16. septembra 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja s športom. Vsem rudarjem želi, da bi dočakali upokojitev ter se jim zahvaljuje za lepo druženje z njim.

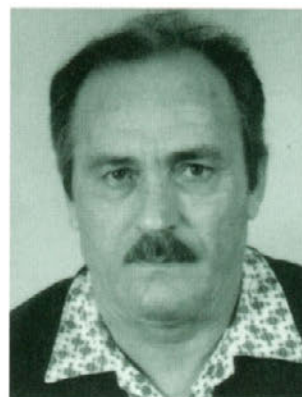
Marjan Gruber, upokojen 24. aprila

Rodil se je 22. januarja 1951 v Hrastovcu. Poročen z Jožefo, rojeno Golčman. Oče treh otrok: Igorja, Mateje in Jerneja.

Od 25. maja 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1970 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač pri praktičnem pouku, sedaj Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot inštruktor praktičnega pouka. Leta 1985 je opravil andragoški tečaj za inštruktorja praktičnega pouka in leta 1988 tečaj za kombajnist.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za prizadevno delo v akciji za čim večji izkop premoga ter za uspešno in dolgoletno poučevanje praktičnega pouka.

Bil je član planinskega društva in društva gojiteljev malih živali. Rad zahaja v hribe in se bo še naprej ukvarjal z vzrejo kuncev ter drugih čistopasemskih malih živali.

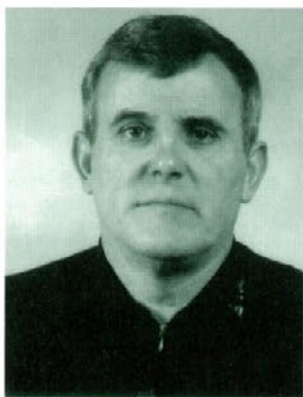
Šerif Kadrijaj, upokojen 28. aprila

Rodil se je 1. marca 1941 v Krušici pri Suvi Reki, Kosovo. Poročen s Sevdijo, rojeno Seljmani. Oče osmih otrok: Sofije, Šamija, Ljuljete, Qerima, Alija, Maliqa, Halila in Bajrama.

Od 12. januarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Vsem sodelavcem želi sreče, zdravja, uspeha ter varno delo!

Franc Peččnik, upokojen 30. aprila

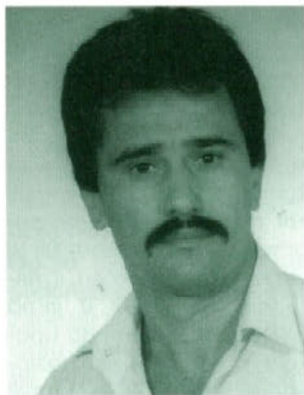
Rodil se je 2. aprila 1947 v Velenju. Oče dveh otrok: Luke in Jerneja.

Od 7. decembra 1983 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa s prekinitvami od leta 1965 do 1971 v rudniškem delu RŠC in od leta 1973 do 1981 v Klasirnici. Leta 1983 se je zaposlil kot

strojni delovodja v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skupinovodja preglednikov izvoznih naprav. Po poklicu je ključavničar in je leta 1977 opravil delovodsko strojno šolo.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, in sicer urejanju parka in regulaciji Pake. Nagraden je bil za 20 let dela ter dobil priznanja za krvodajalstvo in inovatorstvo.

V prostem času se ukvarja z modelarstvom in igra namizni tenis. Upokojevski čas pa bo bolj posvetil otrokoma in rekreaciji.

Šahbaz Jukić, upokojen 4. maja

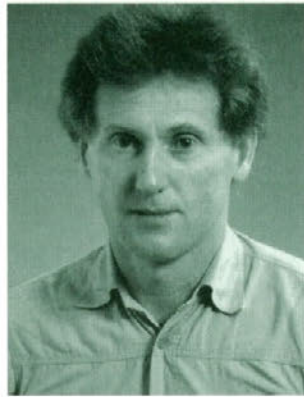
Rodil se je 3. aprila 1955 v Džakulah pri Gračanici, Bosna in Hercegovina. Poročen s Havo, rojeno Bećirović. Oče dveh otrok: Senada in Sanela.

Od 1. aprila 1981 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1974. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Leta 1995 je bil premeščen v HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1983 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1985 za kvalificiranega kopača ter leta 1986 izpit za upravljanje z aku lokomotivo in za strojnika Becorita in težkih vitlov.

Bil je član delavskega sveta.

V pokoju bo več časa posvetil družini, za svoje zdravje pa bo skrbel s sprehodi in plavanjem. Sodelavcem želi varno delo, mnogo zdravja in sreče ter

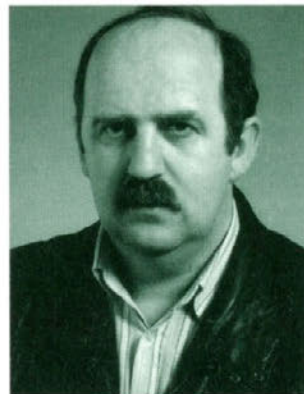
jih pozdravlja z rudarskim "srečno!".

Karel Balažic, upokojen 8. maja

Rodil se je 12. julija 1953 v Beltincih. Poročen z Ano, rojeno Kljajič. Oče dveh otrok: Marijane in Vivien.

Od 6. julija 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah. Leta 1996 je bil premeščen v HTZ, kjer je delal do upokojitve. Opravil je izpit za polkvalificiranega kopača.

Milan Lorgjer, upokojen 8. maja

Rodil se je 6. maja 1950 v Pesju. Poročen z Ireno, rojeno Sedminek. Oče dveh otrok: Zorana in Borisa.

Od 6. septembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa leta 1969 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1975 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah in leta 1978 končal šolanje za rudarskega nadzornika.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju in za 20 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

V prostem času se je in še ukvarja s planinarjenjem. Sodelavcem želi: "Srečno!"

Ivan Kos, upokojen 19. maja

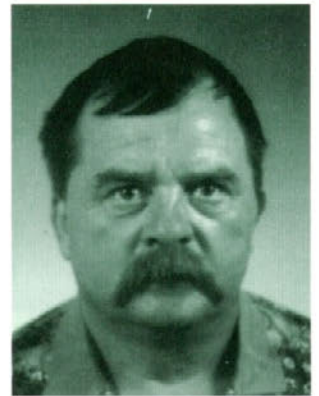
Rodil se je 28. maja 1951 v Krajni pri Murski Soboti. Poročen z Jožico, rojeno Jug. Oče dveh otrok: Aleksandre in Andreje.

Od 4. februarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1969-70 in 1972-73. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1989 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1978 je opravil šolanje v rudarski nadzorniški šoli in leta 1980 opravil strokovni izpit.

Bil je član komisije za medsebojna delovna razmerja pri delavskem svetu in sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest na Paški Kozjak, v Škale in Bevče ter pri vseh udarniških akcijah v podjetju. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju ter za več kot 40-krat darovano kri.

V prostem času je rad igral šah, zbiral je značke, reševal križanke in nabiral gobe. Gobarjenju bo ostal zvest tudi v pokoju, precej časa pa mu bo vzelo tudi delo na vrtu, v sadovnjaku in okoli hiše v svojem rojstnem kraju.

Sodelavcem želi uspešno in varno delo.

Anton Jeseničnik, upokojen 25. maja

Rodil se je 24. maja 1951 v Slovenj Gradcu. Poročen z Ivico, rojeno Pačnik. Oče treh otrok: Damjana, Andreja in Roka.

Od 8. novembra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1975 izpit za kvalificiranega kopača, leta 1987 pa je končal šolanje v RŠC in si pridobil poklic rudarskega tehnika.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagraden je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je rad igral nogomet, športu - kolezarjenju - pa se bo posvečal tudi sedaj. Več časa bo namenil tudi družini. "Moja želja je, da bi premogovnik še vrsto let uspešno posloval, da bi mlajši rodovi dobili delo in uspešno šli po naših stopinjah. Sodelavcem pa želim varen in uspešen prihod iz jame. Srečno!" je zapisal ob koncu svoje delovne poti.

Štefan Germ, upokojen 31. maja

Rodil se je 6. decembra 1950 v Celju. Poročen z Lidijo, rojeno Vajncerl. Oče treh otrok: Mateje, Simone in Uroša.

Od 1. decembra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v Zračenje, kjer je delal kot jamski skladiščnik do upokojitve.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je pozimi smučal in skakal s smučmi, sicer pa rad igral namizni tenis, odbojko, gobaril, se družil s prijatelji. Deloval je tudi v Gasilskem društvu Zabukovica. Zdaj mu bodo več časa vzela domača opravila pri hiši in v sadovnjaku, rad bo preživel kakšno uro s prijatelji. Sodelavcem želi predvsem srečno in varno delo ter dober zaslužek.

Primož Strniša, upokojen 31. maja

Rodil se je 24. septembra 1946 v Ljubljani. Poročen z

Almiro, rojeno Krainc. Oče enega otroka: Jasmine.

Od 20. februarja 1968 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1966 v konstrukcijskem biroju. Zaposlil se je kot strojni tehnik v Jamski mehanizaciji. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v elektrostrojni sektor Strokovnih služb, kjer je delal do upokojitve kot konstruktor in projektant. Leta 1970 je opravil izpit za jamskega nadzornika strojne stroke, leta 1976 tečaj za delo v rudarsko odkopno mehanizacijo, leta 1982 strokovni izpit za tehničnega vodjo strojne službe in samostojnega projektanta strojnega dela rudarskega projekta za metanske jame ter leta 1984 in 1989 računalniški tečaj.

Bil je član delavskega sveta in predsednik delavske kontrole. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, dobil priznanja za inovatorstvo ter bil leta 1984 razglašen za inovatorja občine Velenje. Od leta 1991 do 1997 je bil predsednik planinske sekcije podjetja.

V prostem času se ukvarja s planinarjenjem, tenisom, smučanjem, vinogradništvom, sadjarstvom in vrtičkarstvom. Vse te aktivnosti bo obdržal tudi kot upokojenec. Svojim

nekdanjim sodelavcem želi čim več sreče in uspeha pri delu in čim več medsebojnega razumevanja.

Dominik Češek, upokojen 5. junija

Rodil se je 20. novembra 1950 v Sevnici. Poročen z Romano, rojeno Pirc. Oče

treh otrok: Petre, Matica in Dominike.

Od 2. novembra 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1969. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojni ključavničar na mehaniziranih odkopih. Leta 1982 je opravil tečaj iz osnov hidravlike in leta 1988 tečaj za izdelavo dolgih spleto v vlečne vrvi.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju za čim večji izkop premoga. Nagrajen je bila za 20 let dela ter za svoje delo na kulturnem področju. Prejel je: Napotnikovo priznanje in Napotnikovo srebrno značko Kulturne skupnosti Velenje, bronasto, srebrno in zlato Galusovo značko ZKO Slovenije, priznanje moškega pevskega zbora Kajuh za dolgoletno delo in razvijanje glasbene kulture ter priznanje planinskega društva Črna na Koroškem.

V prostem času rad poje, saj je dolgoletni član pevskega zbora Kajuh, rad hodi v hribe. V pokoju bo več časa namenil družini, predvsem enoletni hčerki, pa delu pri hiši, v sadovnjaku, vinogradu, na njivi, še vedno pa bo pel in hodil v hribe. Za slovo od sodelavcev je pripisal: "Res je, ko odhajaš v pokoj, te nihče ne vpraša, koliko si delal, le koliko let si delal! Vsem sodelavcem pa želim veliko zadovoljstva pri delu, brez nezgod ter medsebojnega razumevanja in strpnosti. Srečno!"

Mihael Oven, upokojen 9. junija

Rodil se je 1. februarja 1948 v Velenju. Poročen z Amalijo, rojeno Plevnik. Oče dveh otrok: Bojane in Tanje.

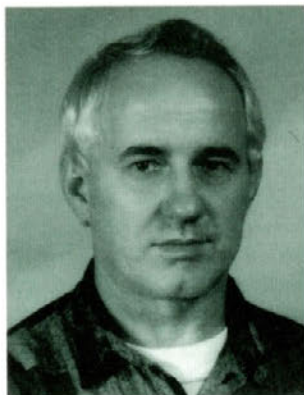
Od 25. junija 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1966 do 1967 kot kopač inštruktor v rudniškem delu RŠC. Po končani rudarski tehnični šoli se je leta 1975 zaposlil kot rudarski nadzornik pripravnik v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1987 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve kot rudarski poslovodja. Leta 1971 je opravil tečaj za inštruktorja, leta 1978 strokovni izpit za nadzornika rudarskih del v metanski jami in leta 1988 tečaj za mentorja.

Veliko svojega prostega časa je posvetil aktivnostim v samoupravnih in družbeno političnih organizacijah. Bil je predsednik delavskega sveta obrata, član izvršilnega odbora delavskega sveta podjetja, 6 let predsednik sindikata jame Preloge in 4 leta predsednik ZSMS v jami Preloge. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja, pri regulaciji Pake in izgradnji kotalkališča.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 17 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Prejel je tudi priznanja za inovatorstvo in več državnih odlikovanj.

V prostem času se je ukvarjal z rekreacijo, vrtnarjenjem in planinarjenjem, rad uživa v dobri glasbi. V pokoju se bo ukvarjal z različnimi hobiji,

več časa pa bo posvetil tudi družini. Upa, da mu ne bo nikoli dolgčas. Sodelavcem želi predvsem varno in uspešno delo ter da bi tudi oni dočakali upokojitev.

Esed Žbanič, upokojen 10. junija

Rodil se je 20. januarja 1950 v Poljicah pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Mulko, rojeno Ejubović. Oče treh otrok: Edise, Elvire in Samire.

Od 30. oktobra 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Preloge. Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1984 za strelca v metanskih jamah.

Sodeloval je pri udarniški regulaciji reke Pake. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanje za krvodajalstvo.

V prostem času rad igra šah, kolesari in tudi drugače rekreira. Sodelavcem želi, da bi tudi oni srečno dočakali upokojitev.

Ivan Sedovnik, upokojen 15. junija

Rodil se je 12. decembra 1951 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Vocovnik. Oče dveh otrok: Valerije in Klavdije.

Od 2. decembra 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1969 v elektro strojnih obratih. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni električar glavnega odvoza jame Pesje.

Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste Velenje Škale in v Hrastovec. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in dobil priznanja za inovatorstvo.

V pokoju bo največ časa posvetil delu pri hiši. Sodelavcem želi, da bi delali varno in se srečno vračali k svojim.

Jurij Ravnikar, upokojen 5. junija

Rodil se je 6. februarja 1949 v Trbovljah. Poročen z Jožico, rojeno Berlak. Oče enega otroka: Tine.

Od 2. marca 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani slikopleskar v Zunanji dejavnosti. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1986 v Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve kot inštruktor praktičnega pouka. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača ter leta 1988 andragoško-pedagoški tečaj za rudarskega inštruktorja.

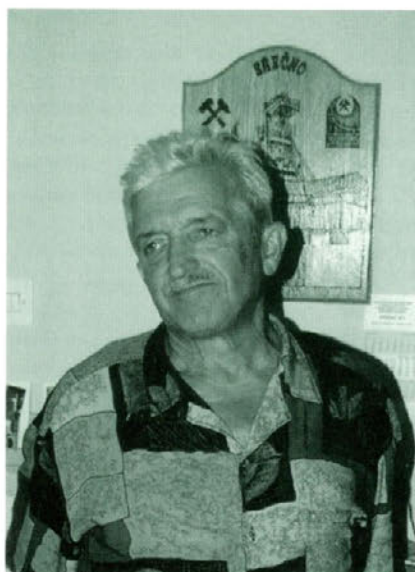
Bil je član delavskega sveta in njegovih komisij, član sindikata, predsednik disciplinske komisije Zračenja in športni referent v Praktičnem izobraževanju.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 25-krat darovano kri ter prejel priznanje za dolgoletno poučevanje praktičnega pouka.

V prostem času se je veliko ukvarjal s športom: odbojko, kolesarjenjem, plavanjem, rad pa tudi zbira starine. V pokoju bo nadaljeval z rekreacijo, posvetil pa se bo tudi delu v vinogradu pri vikendu. Celotnemu kolektivu želi veliko uspehov, vsem rudarjem in nekdanjim sodelavcem pa pošilja rudarski 'srečno'!

Muzejske zbirke upokojenega "knapa" Franca Aubrehta

Velenjski premogovnik je bil nekdanj znan tudi kot "kmečki rudnik", saj je bilo veliko premogarjev, zaposlenih v njem, doma s kmetij v okolici Velenja. In Franc Aubreht iz Lipja pri Velenju je eden izmed njih. Tako kot njegov oče in oba brata je tudi Franc dolga leta iz Lipja odhajal na delo v premogovnik; prva leta peš, nato s kolesom in motorjem in nazadnje še kako leto tudi z avtobusom. Nikoli še pomislil ni, da bi "pojamral", ko se je po vrnitvi z nočnega "šihta" namesto v posteljo odpravil na travnik, njivo ali pa h kakšnemu drugemu opravilu na domači kmetiji v Lipju.

Franc Aubreht

sicer pogreša svoje delo jamskega strelca in svoje nekdanje "kamerade", ki pa jih sreča vsaj enkrat na leto ob njihovem stanovskem prazniku. Stalno srečevanje z njegovim nekdanjim delom v premogovniku pa mu omogoča tudi njegova premogarska muzejska zbirka.

Franca Aubrehta je poleg težkega dela v premogovniku in kmetovanja že zelo zgodaj začela zanimati tudi preteklost njegovega rodu, njegove vasi in njegovih rojakov. Da bi iztrgal pozabi in zavaroval pred uničenjem čim več predmetov, ki so jih uporabljali njegovi predniki, je začel pred tridesetimi leti te predmete zbirati. Veliko zaslug za to ima zlasti nje-

gov brat, ki je starine zbral že pred njim. Večino predmetov je zbral v domačih krajih, nekatere je kupil, veliko pa so mu jih ljudje kar podarili, saj so videli s kakšnim navdušenjem, ljubeznijo in potrpežljivostjo Franc te predmete zbira, jih popravlja in urejuje.

Starin je bilo z leti vedno več, zato se je odločil, da bo zanje uredil primeren prostor in jih pokazal vsem, ki to želijo. Tudi po tem se loči od velike večine zbiralcev, ki starine zbirajo le zase ali za prodajo, saj Franc svojo zbirko z veseljem pokaže številnim obiskovalcem. Prvo zbirko je uredil v stari "viniceriji", to je viničarski hiši, ki je že sama po sebi prava muzejska dragocenost

Vsi, ki so večino svojih delovnih let preživel v jami, zagotavljajo, da je rudarski poklic lep, a nevaren in težak. Rudarjem delovna leta zato teko nekoliko hitreje kot delavcem mnogih drugih poklicev in ko se bližajo petdesetim, se večina rudarjev že pripravlja na slovo od delovnega kolektiva in na odhod v pokoj. Franc Aubreht se je po upokojitvi posvetil kmetovanju in seveda tudi svojemu konjičku, to je ohranjanju kulturne in tehniške dediščine.

Kot pravi, je z delom na kmetiji in s svojimi muzejskimi zbirkami tako zaposlen, da mu od leta 1981, ko se je po triinidesetih letih dela v velenjskem premogovniku upokojil, pa vse do danes ni bilo niti enkrat dolgčas. Tu pa tam

Franc Aubreht med svojimi starinami

oziroma etnološki spomenik. V spodnjih prostorih te hiše ima urejeno vinsko klet z veliko leseno stiskalnico ter kamnitim mlinom za mletje grozdja in sadja. V prvem nadstropju pa nizka vrata z lesenim zapahom vodijo v majhen in temačen prostor z lesenim podom, okni na t. im. smučni mehanizem, s krušno pečjo s klobukom, ki močno spominja na dimnični prostor Kavčnikove domačije v Zavodnjah.

Vsakega obiskovalca Franc z veseljem sprejme in popelje po svoji zbirki, za obiskovalce pa je obisk muzeja prava doživetje in paša za oči. Že pred vstopom v "razstavne prostore" Franc, ki se nenadoma iz upokojenega rudarja in kmeta prelevi v čisto "ta zaresnega" kustosa, vse obiskovalce pogosti z okusno izabelo, ki jo, seveda, pridelava v domačem vinogradu. Aubrehtovo vodstvo po zbirki je zares svojevrstno doživetje, saj se ustavi pri številnih eksponatih in vam o njih tudi marsikaj zanimivega pove. Na vsakem vogalu pa ima pripravljeno tudi okrepčilo za utrujene obiskovalce. Odlično domače žganje ima skrito v nenavadni steklenici, v gasilnem aparatu, v petrolejki ali v posodi, ki jo z burkljami privleče iz peči. Da zna biti takšen ogled kar naporna za-

deva, lahko potrdijo številni obiskovalci, ki so si že ogledali zbirko in poskusili njegova okrepčila.

Pred dvema letoma je Aubrehte doletela huda nesreča, saj je njihovo gospodarsko poslopje pogorelo zaradi udara strele. Z veliko volje vseh domačih in ob pomoči sosedov in širše skupnosti so postavili novo gospodarsko poslopje, v katerem si je Franc uredil še eno muzejsko zbirko. Ta je posvečena vsem velenjskim "knapom" in delu v premogovniku, ki ostaja še naprej njegova prva in največja ljubezen. Zato seveda ne presenečajo njegove besede, ki jih pogosto izreče: "Če bi bil še enkrat mlad, bi bil še enkrat žknap'."

Pri nastajanju te zanimive premogovniške zbirke so mu in mu še vedno pomagajo tudi njegovi stari "kameradi" iz jame, ki v muzej prinašajo stare in odslužene premogarske naprave, orodja, dokumente, listine in fotografije. Preden muzealije postavi v zbirko, jih Franc očisti, uredi in usposobi, tako da lahko obiskovalcem čim bolj nazorno prikaže njihovo delovanje. Zbirka je zanimiva, še bolj zanimiva in hudomušna pa je njena postavitvev in seveda Aubrehtovo vodstvo po njej.

Aubrehtovi zbirki v Lipju pri Velenju si je ogledalo že veliko ljudi, med njimi tudi številni gostje in tujine. V spominskih knjigah, ki jih hrani, so vpisani gostje iz celotne Slovenije, številnih evropskih držav in celo s Kitajske. Obiskovalci si včasih kar podajajo kljuko njegovega muzeja, tako da je občasno bolj obremenjen kot nekateri od njegovih "kolegov" v mnogo večjih muzejih. Pa kljub temu ni nikoli nejevoljen ali celo negostoljuben, nasprotno, vesel je vsakega obiskovalca posebej. V zadnjem času ga pri njegovem delu nekoliko ovira nadležna bolezen, a vsi, ki poznajo Franca Aubrehta iz Lipja vedo, da bo v prihodnosti zagotovo uresničil še kakšno od mnogih idej, ki mu ne prestando rojijo po glavi.

Damijan Kljajič

Del Aubrehtove zbirke

Celje - skladišče

D-Per
65/1998

5000005764, PRIL

COBISS

